

เยือนถิ่นกันดาร

ลูกา 4:1

หลังจากที่พระเยซูทรงพบยอห์นและทรงรับบัพติศมา
ก็ทรงกลับมาจากแม่น้ำจอร์แดน
แล้วจากนั้น
พระวิญญาณของพระเจ้าก็ทรงนำพระองค์ไป

ไปไหนนะ?

ไม่ได้ไปในหมู่บ้าน ไม่ได้ไปในทุ่งนา

ไม่ได้ไปในเมือง

แต่กลับไปยังถิ่นกันดาร ที่ร้างเปล่า

ที่นั่นไม่มีผู้คน มีแต่สัตว์ป่า หวาย ภูเขา และลม

พระองค์จะทรงไปเจอใคร?

เดินลึกลงไป...

ลูกา 4:1

พระเยซูทรงมุ่งหน้า ดำเนินไป
ตามพระวิญญานของพระเจ้า
ซึ่งทรงนำทาง.....

ลึกลงไป ลึกลงไป
ในถิ่นกันดาร ร้างหมู่บ้านและผู้คน

มีแต่ทะเลทรายเว้งว่าง ลมร้อนพัดจัดในเวลากลางวัน
อากาศเย็นเยือกในเวลากลางคืน

ผู้ล่อหลอก

ลูกา 4:2 ก

พระเยซูทรงอยู่ในถิ่นกันดารไร้ผู้คน 40 วัน 40 คืน
และที่นั่น เจ้ามารร้ายหรือซาตาน ซึ่งเป็นศัตรูตัวเอกของพระเจ้า
มาพบพระองค์

โอ... พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำพระเยซูไปเพื่อพบซาตาน
นี่เอง

เป็นต้นเดียวกับที่พบบาธัมและเอวา

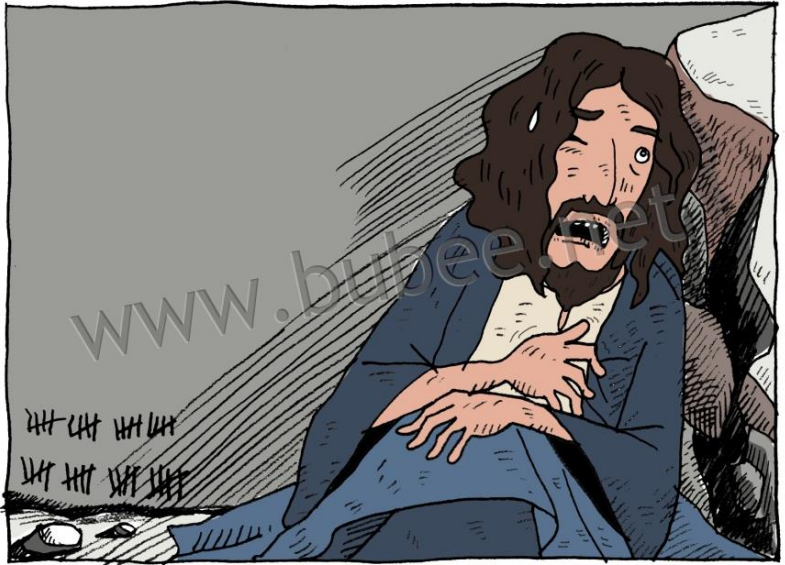
ในคราบของงูเมื่อครั้งปฐมกาล

มันต้องการมายั่ว หลอกล่อ หลอกลวงให้พระเยซู

ทำสิ่งที่ขัดต่อพระเจ้า ตามที่มันต้องการ

หากเราหันมาดูตัวเรา มันก็ทำกับเราเหมือนกัน

หลังจากสี่สิบวัน

ลูกา 4:2ข

ที่สำคัญคือ ใน 40 วันที่พระเยซูอยู่ในถิ่นกันดารนั้น
พระองค์ไม่ได้ทรงกินอาหารเลย
พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าก็จริง
แต่ทรงเป็นบุตรของมนุษย์ด้วย
พระองค์จึงทรงฝ่ายพอมลงไปเหมือนกับคนที่อดอาหารทั่วไป
และทรงหิวมาก!

...อยากกินแล้ว.....

ศัตรูที่อยู่ใกล้

ลูกา 4:3

ในระหว่าง 40 วันที่อยู่ในถิ่นกันดาร พระเยซูทรงต้องเผชิญกับ
เจ้ามารร้าย

แต่พระองค์ทรงมีอย่างหนึ่งที่มารอาจไม่รู้

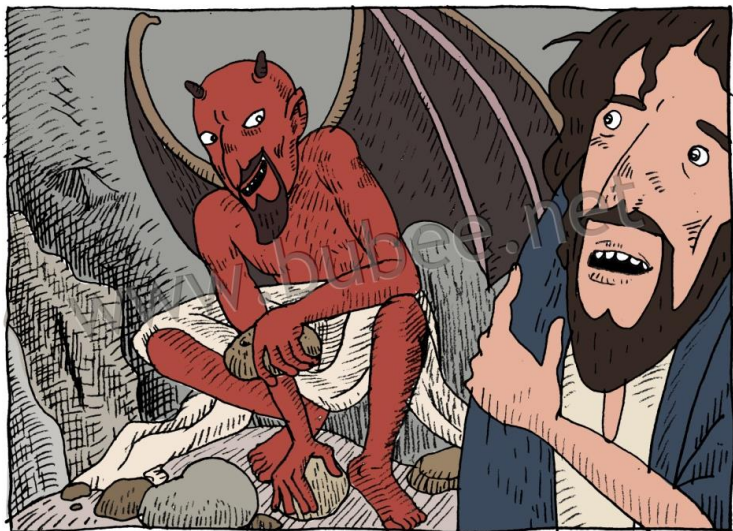
คือพระองค์ทรงมีพระคำของพระเจ้าเต็มล้นในพระองค์

ทรงพร้อมที่จะกล่าวคำแห่งฤทธิ์เดช

ในทุกสถานการณ์ อย่างเหมาะสม

เอ... มารมันพยายามทำอะไรนะ?

เสกก้อนหินกันเถอะ

ลูกา 4:3

“ท่านเยซูขอรับ ข้าขอบอกอะไรอย่างหนึ่ง.....”

มันมองพระองค์ เอียงคอไปมา

“ท่านนะ กำลังผอมเชียว ท่านหิวใช่ไหม?

ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง ๆ แล้วละก็
เสกก้อนหินเหล่านี้ให้เป็นขนมปังซิขอรับ...”

คำพูดของมันทันหมายความว่า

“ไหน... พิสูจน์มาซิว่า ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง
โดยการเสกหินให้เป็นอาหาร”

ถ้าพระองค์ทรงทำตามนั้น เท่ากับทรงหลงกลมัน

พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าอยู่แล้ว

จะต้องไปพิสูจน์ตามที่มารต้องการทำไม...

พระองค์ทรงทำอะไร?

ลูกา 4:4

“มีคำเขียนไว้ว่า มนุษย์ไม่อาจดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว!”

บ๊ป...!! เหมือนกับมีอะไรมาทาบหัวเจ้ามาร
มันนึกไม่ถึงว่า พระเยซูจะทรงตอบเช่นนั้น
เพราะมันเชื่อว่า ยังไง ในเมื่อพระองค์หิว
ก็น่าจะทำตามที่มันแนะนำ

โห!!... พระเยซูทรงคิดได้อย่างไรว่าจะตอบเช่นนั้น
นี่แสดงว่า พระองค์จะไม่เสกก้อนหินให้เป็นขนมปังแน่นอน
เอาอย่างไรดีล่ะ ทีนี้?

พระคำสำหรับกิน

คำตอบของพระเยซูทำให้เรารู้ว่า ...

เรามีชีวิตอยู่ฝ่ายร่างกายได้ ก็เพราะเรามีอาหาร

เราต้องกิน ต้องทำงาน ออกกำลังกาย พักผ่อนนอนหลับ

ตื่นขึ้นมาทุกวันเราก็ต้องกิน

เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้

และชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราจะเบิกบาน สดใส

เป็นชีวิตที่ไม่ตาย

ก็เพราะเรากินพระคำของพระเจ้าทุกวัน

ด้วยการอ่าน การใคร่ครวญ และทำตามพระคำเหล่านั้น

คริสเตียนทุกคนเข้มแข็ง วิญญาณสุขภาพดีได้ก็เพราะอย่างนี้

บนภูเขาสูง

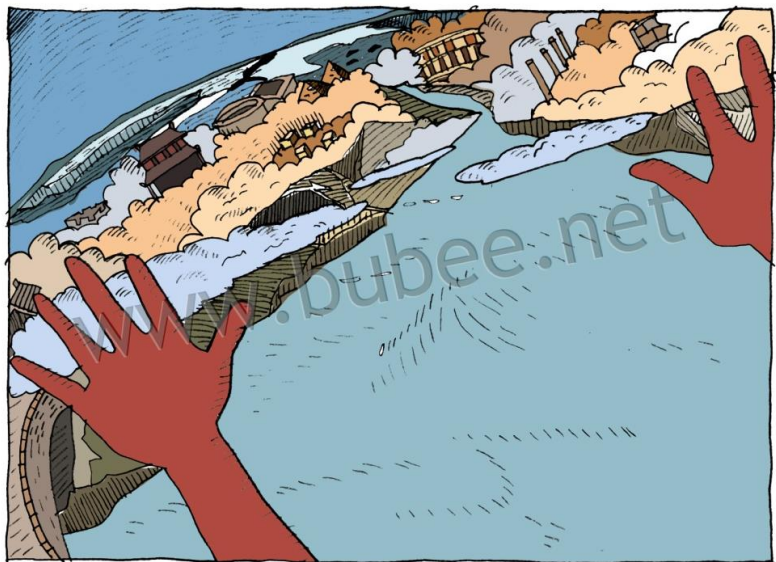
ลูกา 4:5

เมื่อหลอกล่อให้พระเยซูทรงทำตามใจมันไม่ได้อีก
มันก็ไม่ละความพยายาม

“เอาอย่างนี้ ท่านขอรับ โปรดขึ้นมาที่สูงกับข้าหนอย
ข้าอยากให้คุณได้ชมอะไรสักนิด”

เมื่อพระเยซูทรงอยู่บนที่สูงกับมาร
มารก็ได้ชี้ให้พระองค์มองไปรอบ ๆ อย่างภาคภูมิใจ

ศักดิ์ศรีระการ

ลูกา 4:6

สิ่งที่พระเยซูทรงมองเห็นก็คือ ประเทศต่าง ๆ และความมั่งคั่ง
ร่ำรวย ความโอ้อวดระการ หรุหรา ความเป็นเลิศ ทั้งหมดนี้
เห็นในคราวเดียว

ในใจของมารคิดว่า "สำเร็จแน่คราวนี้!"

จากนั้นจึงกล่าวว่า

"ทั้งสิทธิอำนาจเหนือประชาชาติทั้งสิ้น ข้าจะให้ท่าน

ศักดิ์ศรีอันตระการตาที่ข้าได้รับมา

ข้าจะให้ใครก็ได้ตามใจข้า

สนใจไหม ท่านเยซู?....เพียงแต่..."

แค่กราบ

ลูกา 4:7

“หากเพียงแต่ท่านกราบนมัสการข้า ...

ทั้งหมดนี้จะเป็นของท่าน !”

โฮ... เจ้ามารร้าย บังอาจที่จะยกอำนาจในโลกนี้แก่พระบุตรของ
พระเจ้าทั้ง ๆ ที่พระองค์คือพระผู้สร้างเอกภพทั้งสิ้น
เจ้าเข้าใจอะไรผิดไปหรือเปล่า?

เห็นว่า พระองค์ทรงมาเป็นมนุษย์ใช่ไหม จึงกล้าเช่นนี้?
มันหลอกล่อให้พระบุตรของพระเจ้าที่ทรงเป็นบุตรมนุษย์...
คิดเป็นใหญ่

ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงใหญ่อยู่แล้ว

นมัสการพระเจ้าเท่านั้น

ลูกา 4:8

พระเยซูตรัสตอบมันว่า

“จงไปให้พ้น! เจ้าซาตาน มีคำเขียนไว้ว่า

เจ้าจะต้องนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเจ้าเท่านั้นและจะต้องรับใช้พระองค์แต่เพียงผู้เดียว”

ซาตานตะลึง นึกไม่ถึงว่า พระองค์จะไม่ตกหลุมพรางมัน

แต่... มันยังไม่หมดความพยายาม

ดูซิ มันจะทำอะไรต่อไป

ที่ยอดหลังคา

ลูกา 4:9

มารยังไม่เลิกล้มความตั้งใจ
อะไรกัน หลอกล่อทำอะไรก็ไม่สำเร็จ
พระเยซูไม่ทรงหลงกลมันเลย
ล่อด้วยอาหารก็ได้ ล่อด้วยอำนาจก็ไม่สำเร็จ

แต่... มันคิดว่า อย่างสุดท้ายนี้ น่าจะได้ผล

มันจึงพาพระเยซูไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
ให้ประทับอยู่ที่ยอดหลังคาพระวิหาร
เป็นที่สูง มองไปรอบ ๆ จะเห็นกรุงเยรูซาเล็มซึ่งล้อมรอบด้วย
ภูเขาสูง

โอดเลย! โอดเลย!

ลูกา 4:9-11

“อืม!.. ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้าจริง ๆ แล้วละก็
โปรดกระโจนลงจากยอดวิหารนี้ขอรับ”

มันยัมมุปากและกล่าวต่อไปว่า “ก็มีพระคำเขียนไว้นั้นนา
... พระเจ้าจะทรงให้ทูตสวรรค์ปกป้องรักษาท่านไว้
เท้าของท่านจะไม่โดนหิน.... เสียด้วยซ้ำ”

มันกำลังพยายามให้พระเยซูทรงพิสูจน์พระองค์เองว่า
ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วยการสำแดงอิทธิฤทธิ์!!!

พระเยซูจะทรงทำตามอย่างที่มันต้องการหรือไม่?.

การทดลองครั้งสุดท้าย

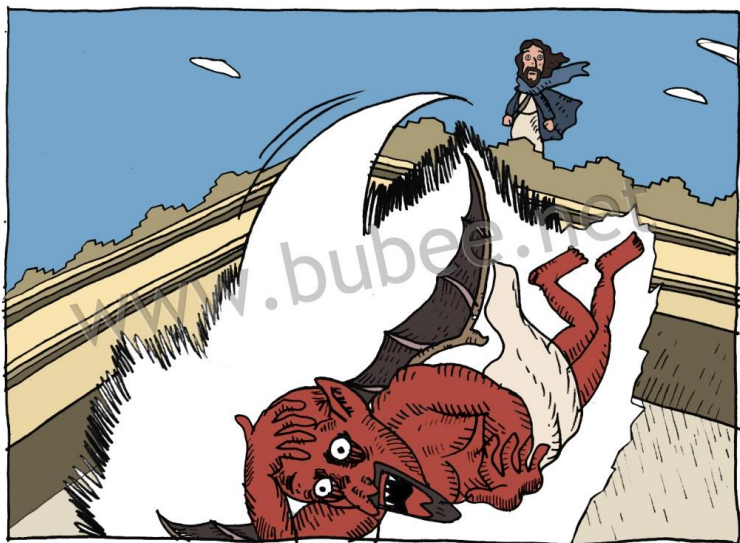

ลูกา 4:12

ครั้งที่สาม เจ้าซาตานพยายามหลอกให้พระเยซู
กระโจนลงจากยอดตึกพระวิหาร
ถ้าพระเยซูทำตามมัน พระองค์จะไม่เป็นอันตรายอย่างแน่นอน
แต่จะทำตามมันไปเพื่ออะไร
เพื่อพิสูจน์ความเป็นพระบุตรของพระเจ้าหรือไม่?

พระเยซูไม่ได้ทรงตอบมารอย่างที่เขาต้องการ
แต่กลับทรงบอกมันว่า "มีคำกล่าวไว้ว่า อย่าทดสอบองค์พระผู้
เป็นเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าของท่าน"

ไว้โอกาสหน้า

ลูกา 4: 13

มันตกใจตาโต... นึกไม่ถึงว่า พระองค์จะทรงตอบเช่นนั้น
พระองค์ทรงยอมเดินไปมากับมัน ที่โน้น ที่นี้
ปล่อยให้มันพูดอย่างที่ต้องการ
ปล่อยให้มันอวดอย่างที่มันได้อวด

แต่พระองค์ไม่เคยหลงกลมันเลย

มันจึงต้องจากพระเยซูไปด้วยความผิดหวังอย่างรุนแรง ทั้ง ๆ ที่
ทดลองพระองค์ทุกอย่างแล้ว

แน่นอน มันจะพยายามหาโอกาสเหมาะ ๆ อีกครั้ง และจะต้อง
เอาชนะพระองค์ให้ได้

ด้วยฤทธิ์พระวิญญาณ

ลูกา 4:14

พระเยซูทรงกลับมายังแคว้นกาลิลี
ด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณ

หลังจากที่พระเยซูผ่านการทดสอบในถิ่นกันดาร
พระองค์ก็ทรงเต็มด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณ
ของพระเจ้า

เมื่อพระองค์ทรงเริ่มสอนประชาชนเรื่องของ
พระเจ้าไปไม่เท่าไร

ชาวบ้านชาวเมืองต่างก็กล่าวขวัญกันถึงพระองค์
ทรงมีชื่อเสียงเลื่องลือไปทั่วแคว้นต่าง ๆ ที่อยู่รอบกาลิลี

ความเห็นของประชาชน

ลูกา 4:15

แต่พระเยซูทรงสอนในที่ ๆ เหล่าฟาริสี ธรรมจารย์ สะดุดใจชอบ
ไปชุมนุมกัน

“พระเยซูทรงพูดง่าย ชัดเจน
ไม่เรื่องมากเหมือนพวกธรรมจารย์”

“พวกธรรมจารย์เน้นให้เราทำตามบัญญัติทั้งหลาย เล็ก
รายละเอียดเยอะเยอะ
ข้าเองจำไม่เคยได้เลย ฟังทีไรเข้าใจสึกว่า ไม่เคยทำดีพอ”

“อืมม... จริงด้วย พระเยซูทรงสอนสั้น ๆ จับใจ รู้เรื่องง่ายด้วย
....”

ที่ประจำ ธรรมศาลา

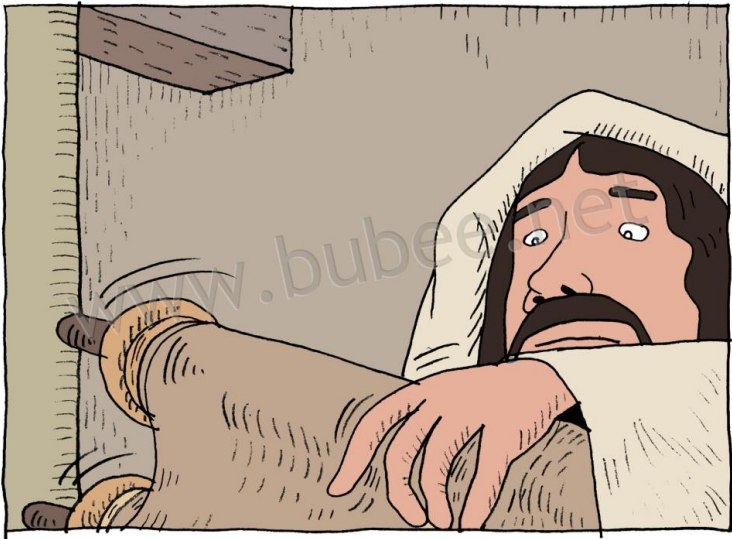

ลูกา 4:16

วันหนึ่ง พระเยซูทรงเดินทางไปยังเมืองนาซาเร็ธ
พระองค์ทรงเติบโตมาในเมืองนี้
ชาวเมืองหลายคนรู้จักมักคุ้นกับพระองค์
ในฐานะที่ทรงเป็นบุตรชายของโยเซฟช่างไม้

พอถึงวันสะบาโต ซึ่งเป็นวันที่ทุกคนจะมาชุมนุมกันที่ธรรมศาลา
เพื่อฟังพระคำของพระเจ้า
พระเยซูก็ทรงไปที่นั่นด้วย

หนังสือม้วนเล่มใด?

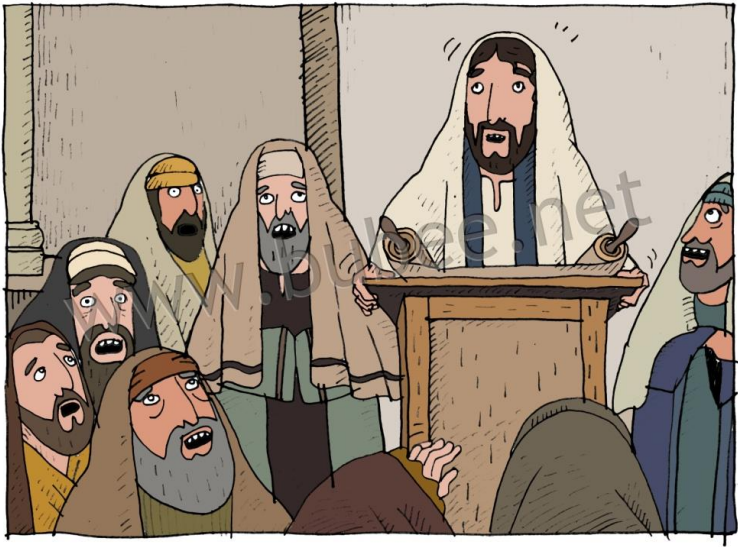

ลูกา 4:17

ครั้งนี้ พระองค์จะทรงอ่านพันธสัญญาของพระเจ้า
ซึ่งเป็นหนังสือที่บันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ
พระดำรัสของพระเจ้าในสมัยโบราณ
เป็นหนังสือม้วนที่จะอ่านกันเป็นประจำในธรรมศาลา
เจ้าหน้าที่คนหนึ่งได้ยืมหนังสือม้วนของท่านอิสยาห์ให้พระองค์
เมื่อพระองค์ทรงรับมา ก็คลี่หนังสือม้วนนั้นออก...
มันเป็นหนังสือม้วนที่ยาวมาก

พระเยซูจะทรงอ่านตอนไหนนะ?

อิสยาห์ 61

ลูกา 4:18-19

พอพระเยซูทรงเริ่มอ่านหนังสือม้วนอิสยาห์
ทุกคนก็ตั้งใจฟัง.... เขาได้ยืนคำต่อไปนี้

พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เหนือข้า
เพราะพระองค์ทรงเจิมแต่งตั้งข้าไว้
เพื่อให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน
พระองค์ทรงส่งข้าไปรักษาหัวใจที่ฟกช้ำ
ไปประกาศอิสรภาพแก่เหล่าเชลย
ไปทำให้คนตาบอดเห็นได้
และปลดปล่อยผู้ที่ถูกกดขี่
เพื่อประกาศปีทีพระเจ้าทรงโปรดปราน.....

สายตาที่ล่องมา

ลูกา 4:20

เมื่ออ่านหนังสือม้วนจบแล้ว พระเยซูก็ทรงม้วนเก็บ
และคืนให้กับเจ้าหน้าที่ธรรมศาลา
พระองค์ทรงนั่งลงและชาบซึ่งกับพระคำของพระเจ้าที่ชัดเจน
ตรงไปตรงมา

แต่ส่วนคนที่นั่งอยู่ในพระวิหารนี้ซี
พวกเขารู้สึกประหลาดใจ ทำไมเวลาพระเยซูอ่านไม่เหมือนกับ
ตอนที่ธรรมาจารย์อ่าน
สิ่งที่พระองค์ทรงอ่านนั้น มีชีวิต!

คำทำนายที่สำเร็จ

ลูกา 4:21

พระเยซูตรัสกับเขาว่า

“วันนี้ คำพยากรณ์ที่ท่านเพิ่งได้อ่านนั้น สำเร็จแล้ว”

พระเยซูทรงอ่านหนังสือม้วนอิสยาห์ตอนที่บอกสิ่งสำคัญมากคือ
ทุกอย่างที่อิสยาห์เขียนไว้ มีความหมายถึงพระองค์!

“ข้าไม่ได้หลุดไปนะ” คนหนึ่งพูด

“นั่นนะซิ คำทำนายของท่านอิสยาห์เป็นจริงหรือไม่?”

“ขอบคุณพระเจ้าที่ทำให้ข้าเห็นความจริง

เอ..ลูกโยเซฟนี่นา

ลูกา 4:22

แม้ว่ามีหลายคนยกย่องพระองค์ ล

ประหลาดใจในคำแห่งพระคุณนี้

แต่... ใช่ว่าทุกคนจะมีความเห็นเหมือนกัน

เพราะมีบางคนในธรรมศาลานั้นไม่พอใจ..

“คำของอิสยาห์จะเกี่ยวข้องกับเขาได้อย่างไร

เขาเป็นลูกชายของโยเซฟมิใช่รี?”

ความเห็นต่าง

ลูกา 4:23

แม้จะมีคนปลาบปลื้มพระเยซู

แต่ยังมีบางคนไม่รู้สึกรักดีกับคำของพระองค์

พวกเขาคิดว่า พระเยซูเป็นเพียงลูกชายช่างไม้ที่มาอ่านพระวจนะ
ในธรรมศาลา

แต่พระเยซูตรัสว่า

“อิม ..ท่านอาจจะคิดถึงภาษิตที่ว่า .. หมองงรักษาตัวเองเกิด
สิ่งอัศจรรย์ที่เราได้ยินว่า ท่านทำที่เมืองคาเปอร์นาอุม ก็ขอให้
ทำที่เมืองของตนเอง ที่นี้ด้วย”

พวกเขาอยากให้พระองค์ทำการอัศจรรย์

ในเมื่อพระองค์ทรงเป็นชาวนาซาเร็ธ พวกเขาก็คิดว่า
ต้องช่วยคนนาซาเร็ธ

คนเมืองเดียวกัน ไม่รับ

ลูกา 4:24

พระเยซูทรงดักคอปากเขาว่า

แต่เราบอกท่านเล่นนะว่า

“ไม่มีผู้เผยคำของพระเจ้าคนใด จะได้รับการต้อนรับยกย่องในเมืองของตน”

พระเยซูทรงทราบอยู่แล้วว่า ยาก... ที่เขาจะวางใจในพระองค์ซึ่งเป็นคนเมืองเดียวกับเขา

แล้วพระองค์ก็ทรงเล่าถึงสองเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีต.....

เรื่องของหญิงม่าย

ลูกา 4:25

ชาวนาซาเร็ธไม่ยอมเชื่อ ไม่วางใจ ไม่นับถือพระเยซู
เพราะพระองค์ทรงเติบโตมาในเมืองนั้น
พระองค์จึงทรงเล่าเรื่องให้เขาฟังสองเรื่อง

หลายร้อยปีมาแล้ว สมัยราชาอาหับ เกิดกันดารอาหารหนักมาก
ผู้เผยคำของพระเจ้าชื่อเอลียาห์ ก็อดมือกินมือ เหมือนกับ
ชาวบ้านทั้งหลาย

การอดอยากครั้งนั้นกินเวลาถึง 3 ปี 6 เดือน
แต่แล้ว พระเจ้าทรงใช้เอลียาห์ไปพบหญิงม่ายคนหนึ่ง
เธอไม่ใช่คนอิสราเอลเสียด้วยซ้ำ และให้เขาขออาหารจากเธอ

หญิงม่ายที่ทรงเลื่อมใส

ลูกา 4:26

พระเจ้าไม่ได้ส่งเอลียาห์ไปหาใครนอกจากหญิงม่ายที่สาเรพท์ในเขตไซดอน

หลายคนอาจคิดว่า พระเจ้าทรงให้เอลียาห์ไปขอทานเปล่าเลย... พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะอวยพระพรหญิงม่ายคนนั้น
เมื่อเธอยอมแบ่งปันอาหารที่มีเป็นมือสุดท้ายของเธอและลูกให้กับเอลียาห์
ทำให้หลังจากนั้นมา แป้งและน้ำมันของเธอก็ไม่หมด
เธอและลูกจึงรอดชีวิตมาจากการกันดารอาหารครั้งนั้นได้

คนต่างชาติที่ทรงเลือก

ลูกา 27:27

แล้วยังมีเรื่องของแม่ทัพซีเรียชื่อนาอามาน

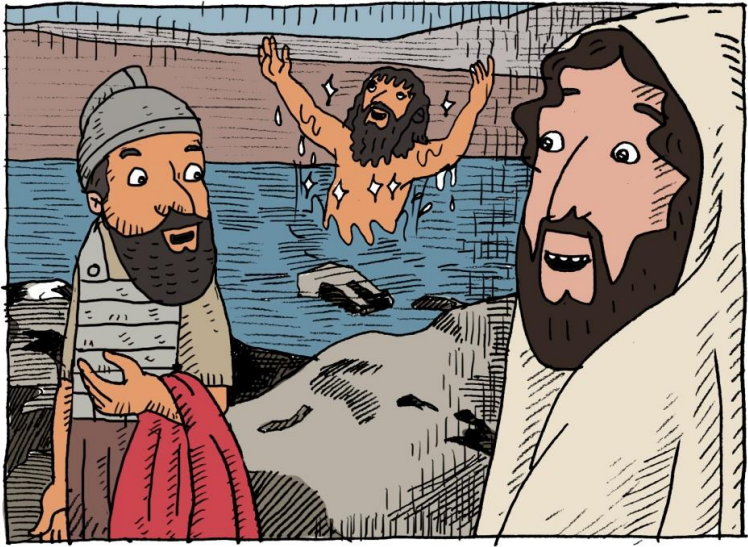
เมื่อนาอามานได้ยินข่าวว่า พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ สามารถช่วยให้
เขาหายโรคได้...

เขาก็เดินทางจากซีเรียมายังอิสราเอล

ท่านเอลีชาผู้รับใช้ของพระเจ้าได้สั่งให้เขาไปจุ่มตัวในแม่น้ำ

จอร์แดน 7 ครั้ง

นาอามาน...

ลูกา 27:27

เมื่อเขาทำตามอย่างที่ท่านเอลีชาบอก
เขาก็หายจากโรคเรื้อนได้อย่างมหัศจรรย์!
ดูซิ คนอื่นมากมายไม่หาย
พระเจ้าไม่ได้ทรงรักษาทุกคน
แต่ทรงรักษาคนที่ทรงพระประสงค์
นาอามานไม่ใช่เป็นคนอิสราเอล
ซึ่งเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ด้วยซ้ำ!

แม้คนที่คนอิสราเอลเห็นว่า ไม่สมควรได้รับพระเมตตา
แต่หากพระเจ้าจะทรงเมตตา ก็ไม่มีอะไรขัดพระองค์ได้!

เรื่องไม่เข้าหู

ลูกา 24:28-29

บางครั้งความจริงที่เราได้ยิน อาจทำให้เราโกรธ
เพราะไม่ตรงใจ ไม่ถูกใจ
เรื่องสองเรื่องที่พระเยซูทรงอ้างถึงนั้น
ทำให้คนในธรรมศาลาโกรธมาก
เรียกได้ว่าถึงขั้นควั่นออกหูทีเดียว
พระเยซูผู้นี้ ไม่ได้เป็นอย่างที่พวกเขาคิด ไม่ได้เป็นอย่างที่พวกเขา
ต้องการให้เป็น...

ไม่ถูกใจ... หากการอัศจรรย์ให้ดูเหมือนที่อื่นหน่อยก็ไม่ทำ

พวกเขาจึงรวมหัวกันผลักพระองค์ออกจากเมือง
ตะโกนด่าว่าพระองค์ไปด้วย
พระองค์ก็ไม่ได้ขัด...
ปล่อยให้เขาฉุนกระเซ้ากลากฎไป

หายไปแล้ว!

จนกระทั่งถึงหน้าผาแห่งหนึ่ง
พวกเขาโกรธจนถึงกับจะฆ่าพระองค์เสียให้ตาย
นาคลัวจริง!!
“พลั๊กมันลงไปเลย....”

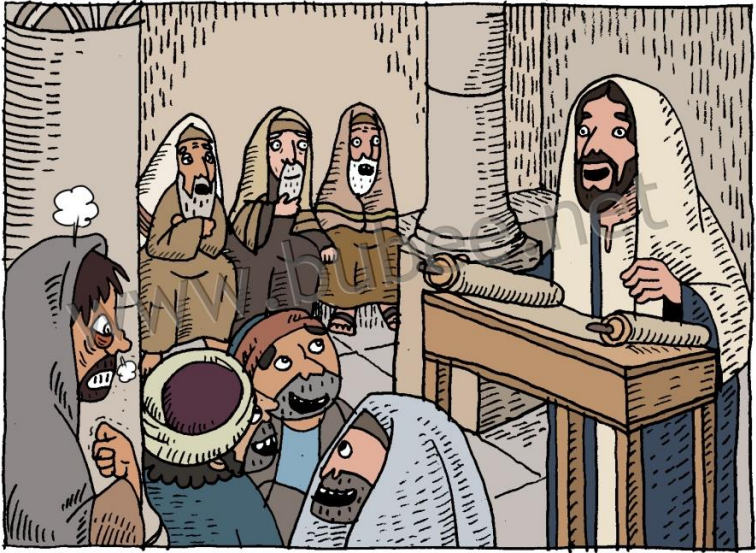
“ใช่... อย่าอยู่เลย ”
แต่... พวกเขาไม่อาจทำอะไรพระองค์ได้ ...

เพราะพระเยซูกลับทรงปรับบบบ!

หลุดจากพวกเขาและดำเนินออกจากเขาไปเฉย ๆ
ต่อหน้าต่อตา

อยากเห็นการอัศจรรย์มากใช่ไหม?
พวกท่าน.....ฉานี้ น่าดูจริง ๆ

พลังเปลี่ยนชีวิต

ลูกา 4:31-32

จากเมืองนาซาเร็ธ พระเยซูเสด็จกลับไปยังเมืองคาเปอร์นาอุม
และพอถึงวันสะบาโต พระองค์ก็ทรงสอนประชาชนในธรรมศาลา

คนที่ฟังต่างตื่นตะลึงกับคำสอนของพระองค์

“โฮ.. คำสอนอย่างนี้ ไซ้เลย... มันต้องอย่างนี้ซิ”

“มีพลังมาก”

“มีสิทธิอำนาจจริง ๆ ไม่เหมือนอย่างที่เคยได้ยิน”

“ชีวิตของข้าจะต้องเปลี่ยนแน่!”

“กระผมรู้สึกว่าคุณเจ้าอยู่ใกล้ๆ ”

ซ่อนอยู่ในธรรมศาลา

ลูกา 4:33-34

แต่... ในธรรมศาลานั้นเอง เกิดมีคนหนึ่งตะโกนเสียงดังขึ้นมา

“ท่านเยซูชาวนาซาเร็ธ มาอยู่กับเราทำไม

ท่านจะมาทำลายเราใช่ไหม?”

“เรารู้ว่าท่านเป็นใคร

ท่านคือองค์บริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า!”

ทุกคนหันขวับไปที่เจ้าของเสียง ตกใจกันมากเพราะไม่เคยได้ยิน
เสียงอย่างนี้มาก่อน

ชายคนหนึ่งมีมิสโสโครกเข้าสิง... แต่ไม่เคยมีใครรู้เลย

ไม่เคยมีรีแวนมาก่อนว่า คนที่เข้ามาในธรรมศาลามีผีสิงได้ด้วย
พอพระเยซูทรงเข้ามาในธรรมศาลา ผีจึงไม่พอใจ

มันโวยวาย....ทำไมจึงเป็นอย่างนี้?

เจียบเดี๋ยวนี!

ลูกา 4:35

จากคำที่ผีโสโครกได้กล่าวผ่านชายคนนั้นมา ก็ทำให้เรารู้ว่า มัน
โวยวายเพราะอะไร

มันรู้ว่า พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า

มันทนไม่ได้ที่พระองค์ทรงอยู่ตรงนั้น

พระเยซูทรงหันไปตรัสว่า

“เจียบ ! นิ่งชะ และก็ออกมาจากเขาเดี๋ยวนี”

เมื่อได้ยินดังนั้น ชายที่มีผีสิงก็ล้มลงทันที

ผีรีบออกไปจากเขา และไม่ได้ทำร้ายเขา

มันอยากออกไปเร็ว ๆ ให้พ้นพระเยซู

และไม่ได้ทำอันตรายและชายคนนั้นแม้แต่น้อย

ยอดจริง ๆ!

ลูกา 4:36-37

คนที่อยู่ในธรรมศาลาทั้งหมดอ้าปากค้างกับเหตุการณ์นี้
“โอโฮ ท่านเยซูยอดมาก แค่ท่านสั่งให้ผีออกไป
มันก็ไปทันที”
“นั่นซิ ข้าไม่เคยเห็นอะไรอย่างนี้มาก่อน”

เรื่องที่เกิดขึ้น กลายเป็นข่าวร้อน พระนามเยซูและงานของ
พระองค์แพร่ออกไปอย่างรวดเร็วในเมืองคาเปอร์นาอุม และตำบล
รอบ ๆ เมืองนั้น

แม่ยายที่นอนป่วย

ลูกา 4:38

หลังจากที่พระเยซูทรงไล่ผีออกไปจากชายผีสิงในธรรมศาลา
พระองค์ก็เสด็จไปยังบ้านของซีโมน บ้านดูเฝียบเหงา...
เพราะแม่ยายของซีโมนกำลังป่วยหนัก เธอนอนซม..ไข้สูง
ตัวร้อนผ่าว "พระเยซูขอรับ คุณแม่ป่วยอยู่..."

ขนมปังไข่

ลูกา 4:39

พระเยซูทรงเดินไปข้าง ๆ เธอ และตรัสว่า
“ความป่วยไข้ทั้งสิ้น จงออกไป”

ทันใดนั้น แม่ยายของเปโตรก็เปิดตาขึ้น
มองเห็นพระเยซูเป็นคนแรก
ตอนนั้นเอง อาการไข้ก็นลดลงทันที
ร่างกายไม่รู้สึกหนาว ๆ ร้อน ๆ อีกต่อไป

เธอรู้สึกตัวว่า สบายดีแล้ว “ขอบคุณเจ้าค่ะ”
เธอยิ้มและลุกขึ้นทันที
“ขอท่านรอสักนิดนะเจ้าค่ะ
เดี๋ยวดิฉันจะจัดอาหารมาเจ้าค่ะ”

ไม่เลิกไม่รา

ลูกา 4:40

หลังจากนั้น แม้ว่าจะเย็นค่ำแล้ว

กลับกลายเป็นว่ามีคนป่วยมากมายเข้ามาเฝ้าพระเยซู

“โนน โนน ข้าเห็นแล้ว ท่านเยซูอยู่ตรงนั้น ไป... พวกเรา ไปหาพระองค์ด้วยกัน”

พวกเขาต่างกรูกันเข้ามาให้พระองค์ทรงช่วย

พระเยซูทรงวางพระหัตถ์แตะต้องพวกเขา

“อู... ข้าหายแล้ว ขอขอบคุณท่านมากขอรับ” “ข้าก็หายป่วยด้วย...

ดูซิ ไม่ปวดหัวเหมือนเคยอีกแล้ว

ไม่ต้องพูดมาก!

ลูกา 4:41

ยิ่งไปกว่านั้น มีคนที่ถูกผีสิงก็มาหาพระองค์หลายคน
พวกเขาถูกผีสิง และทรมานมาก เพราะมันไม่ยอมให้เขามี
ความสุขเลย
กวนจิตใจของเขาตลอดเวลา
แต่เมื่อพระเยซูทรงสั่งมันให้ออกไปจากคนเหล่านั้น...

ผีก็ต้องออกมาจากหลาย ๆ คน มันร้องว่า

“โอ้ย... ท่าน ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า!” มันร้องเสียงดัง
“หยุดนะ เจ้าไม่ต้องพูดอีก” พระเยซูตรัส

สงบแต่เช้า

ลูกา 4:42

เช้าวันต่อมา พระเยซูทรงออกไปที่เปลี่ยวตามลำพัง ทรงอธิษฐาน
สนทนากับพระบิดาของพระองค์

แต่ผู้คนก็ลุกขึ้นแต่เช้าไม่แพ้กัน เขาเดินตามหาพระเยซู

“ท่านเยซูไปไหน? ก็เมื่อคืน ทรงนอนในบ้านนี่นา”

“นั่นซิ ... หนิพวกเราหรือเปล่า เราบกรวนท่านมากไปใช่ไหม?”

พวกเขาเดินตามหาพระองค์จากในหมู่บ้านจนออกมาชายป่า

“นั่นไง... ท่านเยซูอยู่ที่นั่น...” คนหนึ่งตะโกน

“จริงด้วย!!” พวกเขาจึงเดินกันเข้าไปหาพระองค์

ต้องไปทีอื่นด้วย

ลูกา 4:43

“ท่านเยซูขอรับ ขอโปรดยกต่อ

เพื่อช่วยพวกเรานะขอรับ” เขาร้องขอ

“อืมม.. แต่ว่า เราต้องไปประกาศเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าที่เมือง
อื่นด้วย”

“ท่านอยู่ต่ออีกหน่อยเถอะขอรับ”

“เจ้าไม่รู้หรือว่า พระเจ้าทรงส่งเรามากี่เพื่อให้เราประกาศข่าวดี
ตามที่ต่าง ๆ ด้วย”

พวกเขายึดพระองค์ไว้ไม่ได้..

ส่วนพระเยซูก็เสด็จไปประกาศแผ่นดินของพระเจ้าทั้งตาม
หมู่บ้าน... ตามธรรมศาลาทั่วแคว้นกาลิลี